

S:t Petri kyrka i Klippan

Lunds stift

Fasad mot sydväst.

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning

KRISTINA SIMONSSON, 2016-11-21

jais
arkitekter
—

Svenska kyrkan
LUNDS STIFT

S:t Petri kyrka i Klippan

Klippan församling, Åsbo kontrakt, Lunds stift
Gråmanstorp socken, Klippan 3:159, Klippan kommun, Skåne län, Skåne

Beskrivning och historik

Kyrkomiljön

Klippan samhälle ligger ca tre mil nordöst om Helsingborg i Nordvästskåne. Söderåsen och Rönneås dalgång finns i närheten.

Klippan, tidigare Åby, var en bondby som från 1600-talet utvecklades till centralort i bygden. Läget vid landsvägen Helsingborg-Kristianstad gjorde att gästgiveri och skjutsstation anlades i slutet av 1600-talet, liksom ett tingshus. I slutet av 1700-talet fick Åby marknadsplats som låg i nuvarande Stadsparken fram till 1911. Vid enskiftet i början av 1800-talet flyttades flera gårdar ut från byn och landskapet omdanades. Järnvägen Helsingborg-Hässleholm invigdes 1875 och fick stor betydelse för Klippans utveckling. Klippans pappersbruk bekostade delar av järnvägen och ett stickspår byggdes ner till bruket. Runt sekelskiftet 1800/1900 anlades flera nya industrier som repslageri, bryggeri, yllefabrik, tegelbruk, läderfabrik. Nya bostadshus byggdes. Samhället expanderade snabbt under 1900-talets första 30 år. 1945 blev Åby municipalsamhälle köping och namnet ändrades till Klippan. Klippan har senare byggts ut med framförallt småhusbebyggelse men även en del flerfamiljshus.

Kyrkan ligger i Stadsparken, den före detta marknadsplatsen, som omges av trädkantade gator med villabebyggelse och flerfamiljshus från 1950-talet. Mittemot kyrkan längs Vedbyvägen ligger prästgården från 1929. Parken har en triangulär planform med kyrkoanläggningen i dess västra del. Parken består av stora gräsmattor, lövträd, häckar, gångar, blomsterrabatter i ett delvis symmetrisk mönster. Väster om kyrkan finns en förgård med en grund spegeldamm med springvatten. Dammens botten är belagd med Helsingborgstegel. Vid sidan om dammen står en skulptur av Christian Bergh. Kyrkan ligger inbäddad i parkens grönska. Växtlighet och låga jordvallar skyddar mot trafiken. Runt kyrkan står lyktstolpar vars skaft inte är raka utan vinklade. Marken kring kyrkan är grusad med plattbelagda platser vid entréer och gångar.

Kyrkobyggnaden

Åby ingick i Gråmanstorps församling. När byn utvecklades i slutet av 1800-talet väcktes tanken på en ny kyrka inne i samhället. Gråmanstorps kyrka ligger några kilometer bort och var för liten. I stadsplanen från 1915 var en kyrka inritad på den gamla marknadsplatsen i nuvarande Stadsparken. Det dröjde 50 år innan kyrkan förverkligades. En skolsal användes för gudstjänster liksom Klippans kapell från 1935. 1960 började på allvar planeringen av en ny kyrka. På inrådan av Byggnadsstyrelsen tog församlingen kontakt med arkitekt Sigurd Lewerentz som fick uppdraget 1962. Han var då 77 år gammal och hade strax innan ritat Markuskyrkan i Stockholm. Ett förslag presenterades och godkändes 1963. Byggmästare var Helge Lindgren från Klippan och Karl Sjöholm var verkmästare. Rådgivare i liturgiska frågor var teolog Lars Ridderstedt. Sigurd Lewerentz deltog mycket aktivt i bygget och besökte ofta arbetsplatsen. Han hade ett nära samarbete med hantverkarna som murade huset. 1966 invigdes kyrkan. Den fick namnet S:t Petri efter lärjungen Petrus vars namn på latin betyder klippa och anknyter till ortnamnet Klippan.

Sigurd Lewerentz, 1885-1975, är en av 1900-talets främsta arkitekter i Sverige. Hans utveckling spänner från nationalromantik via 1920-tals klassicism till 1930-talets funktionalism, hans sista verk präglas av en egensinnig modernism. Lewerentz har bland annat ritat Skogskyrkogården i Stockholm tillsammans med Gunnar Asplund, Malmö stadsteater, Östra kyrkogården i Malmö och Riksförsäkringsanstalten i Stockholm. Lewerentz startade också en fönsterfabrik där han utvecklade ett system med smäckra glaspartier.

I början av 1980-talet kompletterades belysningen i kyrkorummet med fler nedpendlade mässingsarmaturer.

1991 utlystes en öppen arkitekttävling om ett nytt församlingshem i parken bredvid S:t Petri kyrka. 312 förslag kom in. Arkitekt Wolfgang Huebner, som ritat Hyllinge kyrka, vann tävlingen men förslaget blev aldrig förverkligat.

1994 genomfördes en ombyggnad av främst församlingslokalerna efter handlingar av arkitekt Lars Holmer. Köket byggdes om, en hiss installerades mellan samlingsalen och källaren, belysningen kompletterades, en trappa byggdes mellan kantorns rum och källaren, värme och ventilation förnyades.

2011 byttes råspont, underlagspapp och kopparplåt på alla tak. Delvis förnyades takavvattningen. Förbättrad luftning av taken gjordes. Kyrksalens ljusschakt var inklädda med plåt pga. läckage, plåtinklädnaden togs bort. Glaset i lanterninerna byttes. All fogmassa mellan murverk och plåttak togs bort och ersattes av ny mörkbrun fogmassa. Takplåten har dragits ut ett par centimeter vid murkrönen för att komma till rätta med vatteninträngning.

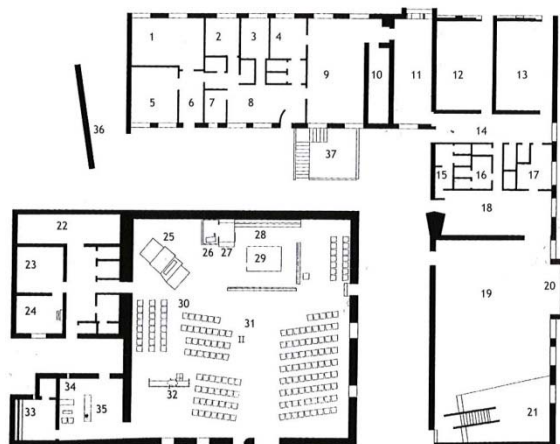
2013-2015 ersattes oljeuppvärmningen med bergvärme. I samband med borring efter

bergvärme demonterades och återuppfördes spegeldammen väster om kyrkan. Nytt ventilationssystem installerades som ventilerar, värmer och vid behov kyler upp kyrksalen. Ursprungligen var uppvärmningen via varmluft i kulvertar under golven och med utblås i kyrkan och församlingsbyggnaden. Luftdraget var dock ett arbetsmiljöproblem. Kyrksalen med angränsade rum värms fortfarande med varmluft medan kontoren och församlingsbyggnaden har försetts med mörkgrå radiatorer i alla rum.

Exteriör

Kyrkoanläggningen innehåller både kyrka och församlingslokaler som är uppdelade i olika byggnader men upplevs som en enhet. Kyrkorummet är en kvadratisk byggnad med två utbyggnader för vapenhus och sakristia. Över sakristian finns klocktorn. Församlingsbyggnaden ligger i två längor i vinkel som omger kyrkan i öster och söder. Däremellan finns en grusad gård. Under kyrkan finns kulvertar för teknik och under församlingsbyggnaden finns en källarvåning med barnlokaler. Kyrkorummet är slutet medan församlingsbyggnaderna vänder sig utåt med mer fönster.

Grunden och källarvåningen är av platsgjuten betong. Kanalmurarna är av mörkbrunt hårdbränt tegel från Helsingborgs Ångtegelbruk. Murarna saknar sockel, teglet möter marken direkt. Tegelstenarna skiftar i färg och struktur, även många sekunda stenar är använda. Lewerentz sägs ha handplockat stenar från ett skrotlager, som symbol för att alla människor duger och är värdefulla. Alla stenar är hela och utan huggning, istället tas måttutjämningen upp med olika stora fogar. Fogarna är fyllda och bruket kornigt. Förbandet är mestadels löpförband men dekorativ mönstermurning förekommer. Vissa murpartier är utkragade som ger skuggeffekter. Murarna möter oftast taket utan någon markering. Ovan dörrar och fönster är murat med raka armerade tegelbalkar.

Plan över kyrka och församlingslokaler

1. Rum för barneverksamhet	21. Scen
2-3. Samtalsrum	22. Kantorns rum
4. Kyrkoherdens rum	23. Skrudkammare
5. Fritidslokal	24. Sakristia
6. Förstuga	25. Orgel
7. Kök	26. Predikstol
8. Förstuga	27. Biskopstol
9. Pastorsexpedition	28. Prästbänk
10. Arkiv	29. Altare
11. Kyrkorådsrum	30. Körplats
12. Föreningsrum	31. Kyrkorum
13. Konfirmandsal	32. Dopplats
14. Förstuga	33. Väntrum
15-16. Toaletter	34. Offeraltare
17. Kök	35. Vapenhus & Andreaskapell
18. Förstuga	36. Mur
19. Samlingsal	37. Ungdomslokaler
20. Spis	

Plan över kyrka och församlingslokaler. Öster är uppåt.

Fönstren av isolerglas är kvadratiska eller smala rektangulära i både liggande och stående format. Samtliga fönster är karmlösa och sitter utanpå murarna i metallister fastsatta med stålkramlor i muren. Fönstren upplevs inifrån som hål i muren. Kyrkorummet har fyra högsittande kvadratiska fönster. Församlingsbyggnaden har en mängd liggande fönster i en varierad placering.

Samtliga *dörrar* är av svartmålat limträ uppbyggda av ett kraftigt ramverk med en fyllning av samma tjocklek. I en del dörrar är fyllningen ersatt av glas. Handtagen är äggformade av mässing.

Kyrkorummet nås från väster framför dammen med en dubbeldörr och en enkeldörr, en dörr genom vapenhuset i norr och i söder finns en enkeldörr mot gården. Tanken var att man skulle gå in genom vapenhuset och ut genom västdörren. Kyrkans norra entré, dold i en smal gränd mellan vapenhus och sakristia, ska inte vara lätt att hitta, symboliskt placerad för att visa att ”den som söker, finner”. Vid utgången i väster till spegeldammen är man ”förändrad”. Marken i gränden är belagd med klinker och sluttar mot entrén, en symbolisk hjälp in i kyrkan. Dubbeldörrarna i väster används vid processioner. Församlingslokalerna har flera entréer mot gården och två mot parken, flera av dessa dörrar är glasade.

Yttertaken är låga och följer takens inre form, taklandskapet är mycket varierat. Det finns tak som följer de bågformade tegelvalvens former, pulpettak och sadeltak med olika höjder. Dessutom finns vertikala accenter som skorstenar och taklanterniner. På kyrkorummets öst- och västfasad syns kyrkans många valv som bågformer. Alla tak är täckta av koppar, i skivtäckning med halvförskjutna tvärfalsar. Avvattningen är av koppar. Valven i kyrkan är även bärande konstruktion för yttertaken. Tegelvalven är isolerade med stenull och därovan ett gjutet betongskikt, papp och kopparplåt. I mötet mellan tak och mur är tätat med fogmassa. Övriga taklag är uppbyggda av bärande limträbalkar, regler och underbrädning av sågad furupanel.

Fasad mot norr.

Mönsternurning på församlingsbyggnadens fasad.

Fasad mot öster.

Fasad mot öster.

Interiör

Vapenhuset, även kallat Andreaskapellet, är ett rum med mycket dunkelt ljus belyst från ett smalt stående fönster och takljus. Väggarna är murade av mörkt tegel i löpförband, golvet är mönsterlagt med gul klinker i två nyanser och format. Taket har två stickvalv av tegel murade på olika höjder. Valven vilar på I-balkar av järn. Valven belyses av vägghängda, tresidiga armaturer av björkplywood med uppljus. Mitt i rummet står en murad bänk och vid sidan finns ett murat altare, av samma tegel som väggarna. Vidare finns bokställ och klädhängare av metall i vapenhuset. Intill finns ett väntrum med tegelväggar, gul klinker och ett murat flackt stickvalv i taket. Längs väggen är murat en tegelbänk. I väntrummet står en trämodell av kyrkan. Rummet har dunkelt dagsljus liksom vapenhuset med ett smalt, högt fönster och en taklanternin med indirekt ljus. På väggen hänger armaturer av opalglas som vilar på konsoler av figursågad plywood, dessa lampor är ritade av Gunnar Asplund. Toaletten har tegelväggar, murat valv i taket och glaserad klinker på golvet. Utanpåliggande kopparrör leder vattnet till handfatet. Samtliga dörrar i anläggningen är svarta med ramverk och fyllning av limträ. Handtagen är äggformade av mässing. Dörrarna är ofta placerade framför murlivet, då får karmarna visuellt funktionen av foder. Elledningar till armaturer är dragna synliga.

Från vapenhuset leder en öppning utan dörr in till det kvadratiska kyrkorummet i rummets nordvästra hörn. Kyrkorummet är dunkelt och inger en sakral, inåtvänd, lugn stämning. Väggarna är murade av mörkt Helsingborgstegel i löpförband utan markerad sockel. Öppna slitsar i murverket förbättrar akustiken. Ett flertal nischer finns i murverket. Taket är välvt med flera tegelmurade stickvalv i öst-västlig riktning med vederlag på I-balkar som vilar på två kraftiga balkar i nord-sydlig riktning som i sin tur bärs upp av ett T-format stöd av rostigt cortenstål. Det kraftiga T-formade stödet som bär upp hela taket anspelar på det fornkristna Antoniuskorset och kan symbolisera vikten av korset i människors liv.

Golvet är murat av tegel med löpsidan uppåt. Teglet är lagt med olika riktningar för

att markera skilda funktioner. Golvet sluttar ner mot altaret, en symbol för att ”hjälpa den tveksamme fram till nattvarden”, enligt Lewerentz. Vid ingången från vapenhuset, vid dopplatsen, välver sig golvet uppåt med en spricka och ränna med vatten vilket symboliserar en källa eller Moses slag mot klippan där vattnet trängde fram. Ovanför vattenrännan står dopfunten, en halv mussla. Lösa stolar är grupperade i flera kvarter med en traditionell mittgång i öst-västlig riktning. Fokus riktas mot det kraftfulla fristående murade altaret i öster. Prästen kan stå bakom altaret vänd mot församlingen. Längs östväggen, bakom altaret, är murat en prästbänk och biskopsstol. Dessa liksom predikstolen, som står norr om altaret, är murade i samma tegel som väggarna.

Fyra högsittande kvadratiska fönster, gestaltade som ”hål i mur” med utanpåliggande glas belyser rummet liksom taklanterniner utformade som smala slitsar.

Taklanterninerna belyser vägen mellan sakristia och altare. Elbelysningen utgörs av en mängd nedpendlade cylindriska mässingslampor. Längs öst och norrfasaden hänger ljushållare av smide och keramik för stearinljus. Samma keramikljusstake förekommer på många ställen i anläggningen.

I väster finns dubbeldörrar och en enkeldörr som leder direkt ut till förgården framför dammen.

Sakristian har väggar av tegel, klinkergolv och tak av brädgjuten betong.

Gjutningsarbetet framträder då skarvarna är utan efterlagningar. Ett stort fönster leder mot den smala entrégången. Rummet har ett murat altare och en piscina. Det är möblerat med fåtöljer och bord för samtal.

Klocktornet som ligger ovanpå sakristian och dess biutrymmen nås utifrån med hjälp av en stege som sätts upp mot muren. De fyra klockorna hänger i en klockbock av betong. Golvet är likaså av betong, väggarna av tegel. Pulpettaket, som är fristående från väggarna, bärs av klockbocken. Fyra ljudöppningar finns.

Församlingslokalerna, två längor i vinkel, innehåller arbetsrum och samlingsrum. De är byggda med samma material och detaljer som i kyrkan men med mer fönster, andra innertak och något mindre allvarstungt. Samtliga väggar är av Helsingborgstegel, alla dörrar är av svart trä, golven är av klinker i olika färger i varierande och livfulla mönster. Innertaken är av synliga brunbetsade limträbalkar och sågad råspont, förutom i kyrkorådsrummet som har murat tegelvalv. Fönstren är företrädesvis liggande smala rektangulära fönster. I samlingsalen finns fönster även vid golvet. Samtliga radiatorer från 2015 är mörkgrå.

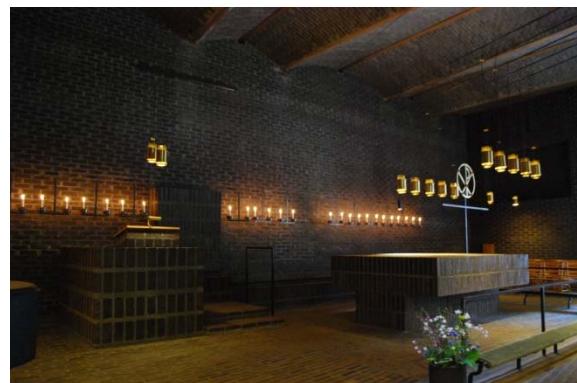
Källarvåningen med barnlokaler nås från en ljusgård. Denna våning skiljer sig från anläggningen i övrigt då flera golv har plastmattor och väggarna är vävspända och målade.

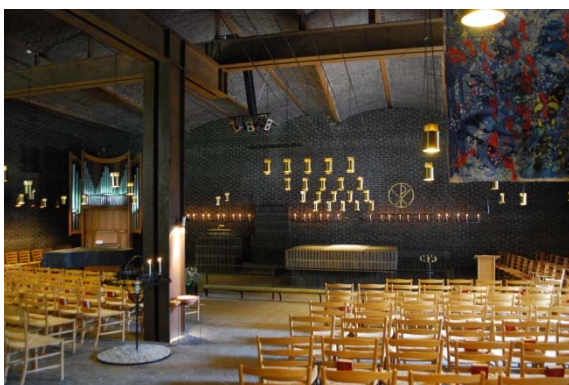
Kyrkorummet med dopplatsen i förgrunden och mot altaret i öster.

Vapenhuset.

Predikstol, biskopsstol, prästbänk och altarbord.

Kyrkorummet.

Församlingslokalerna.

Inredning och inventarier

Altaret av tegel från 1966 är ritat av Lewerentz. Det monumentala altarbordet är murat av fyra stående tegelskift. De två översta skiften är mycket utkragande. Från sidan bildar altaret ett T-kors. Lewerentz ville att altarbordet skulle stå utan antependier och dekorationer.

Altarringen med rak planform från 1966 är ritad av Lewerentz. Överliggare och ståndare är av svart fyrkantsjärn, knäfallet är tygklätt.

Altarkrucifixet av förgyllt järn från 1966 är tillverkat av konstnär Robert Nilsson. Det pryds av ett Kristusmonogram, det vill säga XP omgivet av en cirkel. Fem infattade röda stenar symboliserar Kristi fem sår. Krucifixet står på altarets södra sida.

Dopplastsen, från 1966, är formgiven av Lewerentz. I det buktande tegelgolvet finns en långsträckt öppning med vatten. Ovanför står en metallställning som bär *dopfunten*, en mussla från Indiska oceanen omgiven av sju saltglaserade ljusstakar från Höganäs. I musslan droppar mycket sakta vatten från ett kopparrör. Ljudet skapar en meditativ stämning. Dopfunten är placerad vid kyrkans ingång vilket var vanligt under medeltiden.

Bänkinredningen är lösa stolar från 1966, ritade av Kaare Klint. Stolarna av lackad bok har flätad sits och psalmbokshylla på ryggstödet.

Orgeln från 1972 är byggd av Paul-Gerhard Andersens orgelbyggeri i Köpenhamn. Fasaden av mörkt trä är indelad i ett konkavt mittparti flankerat av två smalare sidopartier med synliga pipor. I ovankant är partierna vågformade.

De fyra *klockorna* från 1966 är gjutna av M. Ohlssons klockgjuteri i Ystad. Klockorna, som fått namn efter Petrus, Paulus, Andreas och Tomas, har inskriptioner av poeten Bo Setterlind. Klockstolen är av betong.

Övrigt

Bonad vävd av Barbro Nilsson hos Märta Måås Fjätterström efter förlaga av Sven X:et Erixson. Den dubbelsidiga bonaden framställer enligt Erixson uppståndelsen i blå färger och Kristi Pinas historia i röda färger.

Kyrkotomten

Kyrkan saknar kyrkogård, dess omgivning är beskriven under "Kyrkomiljön".

Byggnader på kyrkotomten

Inga övriga byggnader finns på tomten.

Kulturhistorisk karaktärisering för S:t Petri kyrkoanläggning i Klippan

Kyrkan ligger inbäddad i stadsparkens grönska. Väster om kyrkan finns en förplats med spegeldamm med springvatten som möter besökarna när de går ut från kyrkan. Samspelet med dammen och parken är en viktig del i anläggningen. Trots närheten till vägar ligger kyrkan skyddad från trafiken. Längs norra entrésidan löper en vacker allé.

S:t Petri kyrka är en ikonbyggnad, internationellt känd och omskriven i flera böcker. Den är ritad av Sigurd Lewerentz och invigd 1966. Kyrkan var kulmen på Lewerentz långa arkitektgärning. Byggnaden har mycket stort arkitektoniskt värde. Anläggningen innehåller tidtypiskt både kyrka och församlingslokaler. Byggnaden är en modernistisk skapelse med mycket poesi, spår av hantverk och innehåller mängder av religiösa symboler.

Kyrkan är byggd i hårdbränt tegel från Helsingborgs ångtegelbruk, ett favoritmaterial för kyrkor bland arkitekter på 1950-60-talet. Stenarna i S:t Petri är mycket varierande, många är av sekunda kvalitet och ingen sten är huggen, olika tjocklekar på fogen jämnar ut skiften. Symboliken är att varje människa duger oavsett defekter.

Byggnadens varierande murverk karaktäriseras av att handens arbete tydligt syns. Kyrkans yttre är sparsmakat, slutet och lågmält. Murarna är låga och klocktornet höjer sig endast marginellt. Huset ligger tungt och tryggt förankrat i jorden. Samma material, tegel och koppar, används överallt i både kyrka och församlingslokaler. Taklandskapet innehåller en mängd varierande former, kyrkorummets valv avspeglas i fasaden. Kyrkan är byggd inifrån och ut och alla inre former visar sig i dess yttre gestalt.

Samtliga fönster är utanpåliggande och karmlösa och upplevs som ”hål i mur” där gränsen mellan ute och inne försvinner. I församlingsbyggnaden är fönstren fler och placeringen mer lekfull.

Kyrkans entré, dold i en smal gränd, ska inte vara lätt att hitta, symboliskt placerad för att visa att ”den som söker, finner Gud”. Vid utgången i väster till spegeldammen är man förändrad efter kyrkobesöket.

Kyrkans inre är ett mystisk, stämningsbärande rum. Vapenhusets dunkel får dig att stanna upp tills ögonen vänjer sig och du upptäcker omgivningen och kan vandra vidare till kyrkorummet. Kyrkan innehåller symboler och detaljer att utforska efterhand.

Kyrkans inre domineras av murat tegel på väggar, golv, takvalv och inredning samt kraftiga rostiga stålbalkar som bär upp taket. Den största balken, utformat som ett T-kors mitt i kyrkan bär upp hela taket. Lewerentz kombinerade naturligt konstruktion och estetik.

Kyrkan utstrålar lugn, tyngd, vila och skydd mot omvärlden.

Rummets kvadratiska planform blev vanlig i kyrkor på 1960-talet och är tecken på en ny liturgi som förstärker gemenskapen och betonar circumstantesprincipen runt altaret. Ändå finns en mittgång med den traditionella via sacre. Rummet är koncentrerat och inåtvänt med fokus mot det monumentala fristående altaret som framträder rent och utan utsmyckningar. Mycket av kyrkans inredning är murat i samma tegel som väggar och tak vilket skapar ett lugnt och harmoniskt intryck där inredningen blir ett med byggnaden.

Anläggningens material är få, lågmälda, gedigna, råa och samstämda. Här finns inga döljande lister, foder, socklar eller målarfärg på väggarna. Materialen är huvudsakligen tegel, klinker, limträ och cortenstål som återkommer överallt.

Tegelgolvet i kyrkan sluttar från entrén ner mot altaret, en symbol för att hjälpa den tveksamme till nattvarden. I kyrkans tysta rum hörs ett stilla, sakta droppande från dopfunten, ett meditativt ljud. Vid dopplatsen välver sig golvet med en ränna, en symbol för källan och för Moses slag mot klippan.

Kyrkan utmärks av enhetligt val av material, en omsorg om detaljer och ett teologiskt perspektiv på kyrkorummets uppbyggnad. Arkitekten har velat ge upplevelser av andliga dimensioner med betydelsebärande detaljer.

Församlingsbyggnaderna har samma konsekventa och sparsmakade materialval som kyrkan med gemensam utformning av väggar, dörrar och fönster.

Rekommendationer

- Byggnadens inramning med park, spegeldamm, vårdträd och ovanliga gatlyktor är betydelsefull och bör värnas.
- Byggnadens yttre bör bibehållas, där murverket, de utanpåliggande karmlösa fönstren och den nätta plåtningen är betydelsefulla.
- Kyrkorummet med sin starka materialitet, medvetna ljusföring och samstämmiga fasta inredning bör värnas.
- Övriga rum i anläggningen kännetecknas också av stark materialitet där det är viktigt att behålla utformningen av väggar, golv, tak och dörrar.

Skydd m.m.

Kyrkoanläggningen skyddas som kyrkligt kulturminne enligt 4 kap. Kulturmiljölagen. Tillkommen efter utgången av år 1939. Omfattas enligt 4 kap 4§ av tillståndsplikt. Anläggningen ligger inom av länsstyrelsen utsedd särskilt värdefull kulturmiljö.

Källor och litteratur

Underhållsplan S:t Petri kyrka i Klippan, Ponnert Arkitekter AB, 2007-10-16

Klippans kyrka, Christer Bodén, 2006

Moderna kyrkobyggnader, *Elisabeth Andersson, Projektrapport 2011*

<http://www.sanktpetrikyrka.se/index.htm>

http://www.regionmuseet.se/rapporter_pdf/2015/R2015_021.pdf

http://www.regionmuseet.se/rapporter_pdf/2015/R2015_022.pdf

<http://www.lansstyrelsen.se/skane/sv/samhallsplanering-och-kulturmiljo/landskapsvard/kulturmiljoprogram/oversiktliga-kommunbeskrivningar/Pages/Klippan.aspx>

<http://www.lansstyrelsen.se/skane/Sv/samhallsplanering-och-kulturmiljo/landskapsvard/kulturmiljoprogram/sarskilt-vardefulla-kulturmiljoer-i-skane/klippan/Pages/Klippan.aspx>

http://www.regionmuseet.se/rapporter_pdf/2009/R2009-049.pdf

S:t Petri kyrkans tak, Arkivrapport 35/2011

Övriga uppgifter

Denna rapport, en kulturhistorisk karaktäristik och bedömning av S:t Petri kyrka i Klippan, Åsbo kontrakt, har upprättats av:

Kristina Simonsson, Arkitekt SAR/MSA, (rapportförfattare, foto och inventering)

Karl Johan Kember (granskning), Arkitekt SAR/MSA, Certifierad sakkunnig avseende kulturvärden

JAIS arkitekter AB, Sundstorget 3, 251 21 Helsingborg, 042-14 92 30, www.jais.se

Inventeringsdatum: 2016-05-31

Färdigställd rapport: 2016-11-21

S:t Petri kyrka byggnadsbeskrivning

Stomme: Murverk-Tegel-löpförband

Fasadmaterial: Tegel-löpförband

Fasadkulör: Brun

Takform: Välvat tak
Pulpettak
Sadeltak

Taktäckningsmaterial: Plåt-Koppar

Byggnadsdel: Kyrkodel
Församlingslokaler